20/06/2019

“Ο άνθρωπος που εύκολα κατηγορεί, το κάνει γιατί συνήθισε να ερευνά τις ξένες πράξεις και σκέψεις παρά τις δικές του”

/ Αγιορείτικα

Κάθε ανθρώπινος χαρακτήρας θεωρείται ασθενής, όταν απουσιάζει απ’ αυτόν η θεία Χάρη, που τελειοποιεί και συνέχει τα πάντα, αφού«τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί».

Αυτό τονίζει και ο Κύριος μας, όταν λέει ότι «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω. 15,5). Έκτος όμως της παρουσίας της Χάριτος, απαραίτητα χρειάζεται και η ανθρώπινη πρόθεση και συνεργασία, σύμφωνα με τους ηθικούς κανόνες της λογικής και τις θείες εντολές, που θα προκαλέσουν τη θεία επέμβαση.

Ο άνθρωπος που εύκολα κατηγορεί, το κάνει γιατί συνήθισε να ερευνά τις ξένες

πράξεις και σκέψεις παρά τις δικές του. Λησμόνησε τα λόγια της Γραφής «μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε» και το «εν ω κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε»

Η τόσο εύκολη συνήθεια της κρίσεως ξένων λόγων και πράξεων είναι ψυχική αρρώστια που προέρχεται από πώρωση της λογικής δυνάμεως του νου, που είναι μάλλον γέννημα του εγωισμού.

Η εσωστρέφεια, που συνοδεύεται από την αυτομεμψία, κρίνεται απαραίτητη για τη διάγνωση και επίγνωση των δικών μας σφαλμάτων και λαθών.

Απαραίτητος κανόνας και δόγμα της ζωής είναι η ευαγγελική νομοθεσία, χωρίς την οποία ο άνθρωπος δεν ορθοποδεί. Ο «νόμος του πνεύματος της ζωής» (Ρωμ. 8,2), που είναι σε θέση να απελευθερώσει από το θάνατο στον οποίο κατρακυλήσαμε, μας χαράζει τους καινούργιους δρόμους της ζωής.

Η αγάπη ενώνει τα «διεστώτα εις εν», δημιουργεί ένα δεσμό, μια κοινωνία. Μας διδάσκει ότι «οφείλομεν τας ψυχάς υπέρ των αδελφών ημών τιθέναι» (Α’ Ιω. 3,16) και «αλλήλων τα βάρη βαστάζετε» (Γαλ. 6,2) και «πάντα ημών εν αγάπη γινέσθω» (Α’Κορ. 16,14).

Η άγνοια της ευαγγελικής διδασκαλίας επιτρέπει την επίδραση του παραλόγου και απομακρύνει τη θεία Χάρη. Επειδή ο άνθρωπος δεν έχει γνώση του Θεού και άρα δεν έφτασε ακόμη στο φωτισμό, πλανάται στις κρίσεις του. Απ’ εδώ αρχίζει το δικαίωμα του «γιατί;», του «αν» και του «μήπως;» και ξεκινά η κατάκριση, η αντίσταση, η απείθεια, το μίσος και γενικά η κακία.

Αναίρεση σε όλα αυτά μπορεί να προσφέρει ο Κύριος μας με το λόγο του: «εντολήν καινήν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους» (Ίω. 13,34) και «εν τούτω γνώσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί έστε εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις» (Ίω. 13,35).

Όποιος φρόντισε να κρατήσει το νόμο της ευαγγελικής αγάπης σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου μας, απαλλάσσεται από την περιεκτική κακία. Τότε ούτε κρίνει, ούτε επιβουλεύεται, ούτε κακοποιεί. Χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια απαλλάσσεται από τον παλαιό άνθρωπο και από όλο το νόμο της διαστροφής, αφού όλα τα ρυθμίζει η αγάπη.